Pregaria.cat

Entrada

Ecofeminisme

Per MartaF el dj., 14/03/2024 - 11:15

Cada 8 de març, celebrem el Dia Internacional de les Dones, per commemorar la mort de 140 treballadores, l'any 1911, que feien vaga en una indústria tèxtil a Nova York, quan el patró va calar foc a la fàbrica. Però no només és una jornada per no oblidar mai aquella barbàrie –com si fos un fet aïllat i aliè en la història del món– sinó que és una data amb majúscules per reivindicar els drets de la dona i per sensibilitzar governs i societat civil de la discriminació de gènere que encara avui patim les dones.

Fa un parell d'anys, António Guterres, el Secretari General de les Nacions Unides, va declarar que «el lideratge de les dones avui és més determinant que mai; per això ens calen més dones ministres de medi ambient, líders empresarials i presidentes i primeres ministres. Elles poden impulsar els països a afrontar la crisi climàtica», precisament, perquè les dones patim el major impacte del canvi climàtic. Sabies que el terme «ecofeminisme» va néixer el 1974, de la mà de Françoise d'Eaubonne, deixeble de Simone de Beauvoir? Françoise fou la primera a establir el lligam entre l'explotació de la dona i l'explotació de la natura. Al seu torn, durant la dècada del 1970 van proliferar diverses iniciatives de dones per protegir la natura, com ara el moviment Chipko o el Cinturó Verd. El primer va néixer a l'Índia, a la regió d'Uttar Pradesh i consistia a defensar els boscos abraçant-se als arbres, en nom del principi femení de la natura. El segon tingué lloc a l'Àfrica, a Kenya, i consistí en una plantació massiva d'arbres per prevenir la desertificació en les zones rurals; de tal manera que fou alhora un moviment ecològic i d'empoderament femení perquè proporcionà feina a les dones d'aquelles regions.

Per això és tan important tenir sempre la mirada posada al passat, per saber d'on venim i perquè la inspiració de totes aquestes dones, siguin de la primera fila o de l'última, conegudes o anònimes, ens inspirin com ho fan les dones de la Bíblia amb el seu exemple de fermesa, valentia i determinació. El papa Francesc no es cansa de repetir-ho: «la Casa Comuna és la nostra Germana Terra», en femení, i les dones –però tampoc els homes– no podem desatendre aquest crit d'auxili perquè tots som fills i filles de la terra. Voler ignorar-ho només ens deshumanitza perquè tots els éssers vius, ho saben, des d'una flor a un esparver.